

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 214.

V Ljubljani, v torek 18. septembra 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Tretja seja, dné 18. septembra 1888.)

Deželni glavar dr. Poklukar v navzočnosti deželnega predsednika barona Winklerja ob 11. uri dopoldne otvori sejo, v kateri se najprej prečita in potrdi zapisnik zadnje seje, potem se razdeli cela vrsta došlih vlog in peticij. Deželni predsednik baron Winkler v imenu vlade zatem zboru izroči vladno predlogo gledé plače katehetov na večrazrednih ljudskih šolah.

Poročilo deželnega odbora o ustanovitvi strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje v Ljubljani in poročilo deželnega odbora, zadevajoče povračilo za režijo in hrano v deželnih dobrodelnih zavodih, se izročita finančnemu odseku.

Potem utemeljuje poslanec Pfeifer svoj samostalni predlog, ki smo ga v „Slovencah“ ponatisnili že v poročilu o drugi deželno-zborovi seji tako-le:

Slavni zbor!

V prvi in drugi seji izročil sem slavni zbornici več prošenj dolenjskih občin, da se po podobnosti državnega zakona z dné 20. junija t. l. domače žgane pijače (tropinovec, drožno žganje, slivovka itd. iz domačih pridelkov) za domačo porabo oproste deželne naklade.

Danes mi je čast, podpirati te prošnje in ob enem predlog, kateri je sestavil častiti moj tovariš, poslanec dolenjskih mest, raztegnivši ga tudi na olajšave § 6. omenjene državne postav.

Ko smo pred par leti sklenili deželno naklado na žganje, vodila nas je misel za pokritje vedno rastočih deželnih potrebščin pritegniti nove dohodke z obdačenjem zdravju škodljivega tovarnega žganja, s tem omejiti žganjepitje ter zopet priboriti zlahtni vinski kapljici nekdanje častno mesto, iz katerega jo je izpodrinil na veliko našo žalost strupeni špirit.

Ta deželna naklada pobirala se je l. 1886. in 1887. brez ugovora; nobene pritožbe ni bilo čuti; nobenemu ni prišlo na misel, segati tudi na domačo slivovko, tropinovec, ali drugo domače žganje.

Letos vprvič zadela je deželna naklada vsak liter domačega žganja, če tudi se domá

popije, med tem ko državna postava ne obdači do 56 litrov domačega žganja za domačo porabo.

Temu krivo je — po mojem mnenju — napáčno tolmačenje deželne žganjarske postav, ki jo jaz tako-le tolmačim:

Vžitninski davek od mesa, vina itd. plača obrtnik, oziroma tisti, ki take stvari na drobno prodaja, postavim če mesar zakolje teleta, mora plačati dac, če pa na primer jaz kot posestnik zakoljem teleta ter ga domá povžijem, sem daca prost; ako bi pa prodajal telečje meso, moram odrajtati dac; enako je pri domači slivovki ali drugem domačem žganji; če ga domá popijem, sem naklade prost, če ga pa prodajam, moram plačati naklado, ki jo ima potem povrniti kupec. Meni je pa tudi pred očmi stara in nova državna žganjarska postava, ki brez davka pušča do 56 litrov domačega žganja za domačo porabo, tako da pohlevna naša dežela vendar ne bi smela biti bolj fiskalna, kakor „fiscus“, katerega so stari Rimljani zvali „semper rapax“. (Veselost. Dobro! Tako je!)

Ne bodem tukaj našteval dacarskih sitnosti in drugih nadležnosti, celó kazni, ki so jih pretrpeli letos nekateri posestniki in zasebniki zavoljo pobiranja deželne naklade od domá porabljenega domačega žganja, te neopravičene neprilicnosti bodo kmalu odpravljene, ker gotovo vsi poslanci naše zbornice z menoj vred želé v deželno postavu sprejeti tako določbo, ki deželnih naklad izrečno oprostuje domače žganje za domačo porabo.

Taka določba bo deželi le malo dohodkov odvzela, ker žganja iz tropin, drož itd. se le neznatno skuha v enem letu, slive ali drugo sadje pa ne obrode vsako leto; taka določba bo na korist sadjerejcem, ki svojega sadja večkrat ne morejo spečati na trgu, pa tudi ne drugače porabiti, da bi kaj zaleglo, razun če iz njega kuhajo žganje; taka določba bo torej v prospeh prevažnemu sadjarstvu, ki bo po nekaterih krajih nekoliko nadomestilo vinski pridelek, kateri z grozno hitrostjo uničuje trtna uš. (Žalostno!)

Strah in groza me je, ko vidim po trtni uši uničene vinograde, ko čutim, da v par letih pre-

mnogim vinarskim rodbinam ne bode ostalo drugega — kakor beraška palica in izseljevanje iz drage domovine.

Sveta naša dolžnost je, varovati z vso odločnostjo koristi gospodarske produkcije (Dobro, dobro!), med katero spada tudi kuhanje žganja iz domačih pridelkov, tem bolj varovati, ker bode v vinorodnih krajih prekmalo usahnil edini vir pridobivanja dohodkov. (Tako je!)

Treba torej, gospóda moja, sprejeti vsako olajšavo, ki podpira obstanek kmetijstva; med take olajšave spada tudi, da se deželnih naklad sploh oprostuje domače žganje, ter da se ravna pri obdačenju in oproščenju žganja ne po semtertje pretesni ministerski naredbi z dne 12. avgusta t. l., ampak v duhu zakona, ki ima pred očmi absolutni alkohol, torej 100stopni alkolometer, tako, da na primer 100% žganja plača večji davek, kakor 50%, in da pri davka prosti množini tudi odločuje moč, jakost in stopinja domačega žganja, kar ministerska odredba drugače zavijati skuša; odpasti mora kolikor mogoče vsaka pretesna ovira, vsaka ozkosrčna sebičnost onih nemnogih, ki sedé okoli mesnih loncev, med tem ko ogromna večina morda kmalu — še leče ne bo imela.

Davkoplačevalci težko zdihujejo pod neznosnim dvojnim žganjarskim davkom — deželnim in državnim — željno hrepené po olajšavam v smislu današnjih mojih opazk, ki bi vsaj omogočile, da posestniki utrjeni po mučnem delu privoščijo si včasih par požirkov neobdačene oživljajoče zdrave domače slivovke ali drugega domačega žganja.

Če torej pri domačem žganji odpade deželna naklada, bode davkoplačevalce še dovolj težko tlačil državni žganjarski davek, kateri v visoki meri 35 kr. od litra žganja po 100 stopni alkolometrični škali so nam navalili Madjari s svojim obupnim državnim gospodarstvom; njih, žalibog, premogočni vpliv meril je celó na to, obdačiti tudi doma izdelano in doma povžito žganje —, kar se jim pa vendar ni posrečilo.

Taka določba bi bila le mogoča v zbornici, v kateri vlada židovski denar (Res je!) in drugi brezobzirni pritisi; v naši zbornici, hvala Bogu, še ni

LISTEK.

Ivan Josip Herberstein, karlovški general.
(1669—1689.)

(Spisal Ivan Steklasa.)

(Konec.)

Proslavil se je Herberstein, ki je od l. 1682 imel čast in poklic velikega priora maltežkega reda na Ogerskem, v vojski na Turke v službi vitezov maltežkih, katero je prevzel l. 1686 na prošnjo velikega mojstra z dovoljo kralja Leopolda, kot zapovednik celemu brodogju in vojski maltežki ter njihovih zaveznikov Benečanov. Predavši zapovedništvo hrvatske krajine velikemu stotniku grofu Matiji Strassoldu, odpotoval je 1. jan. l. 1686 iz Karlovca, spremljan s četo izbranih hrvatskih in avstrijskih plemičev in vitezov, katere je vzel s seboj na Malto. V štirih dneh je prispel v Senj, obiskal s spremstvom 7. jan. Mater Božjo na Trsatu ter odplul na malem brigantinu, ker ni mogel pričakati večjega že naročenega broda, iz Senja na otok Košljun, kjer je

še vzdajnič obiskal tamošnjo frančiškansko cerkev. Prestopivši kasneje na benečansko ladijo doplovi s svojim spremstvom, v katerem je bil tudi njegov bratranec Ferdinand Herberstein, srečno na Malto, kjer so ga sprejeli z velikim odlikovanjem i vitezi i narod. 4. aprila je prevzel Herberstein zapovedništvo nad vojsko in brodogjem maltežkim, s katerim se je zedinilo pomočno brodogje papeževo, benečansko in toskansko. Prva bitka pri Navarinu na Moreji (Poloponez) je srečno izpala za kristijane, a glavna trdnjava Modone se je predala 7. julija 1686. Odtukaj je popeljal Herberstein z benečanskim zapovednikom Franjo Morosinijem brodogje v Napoli, ki so ga osvojili kristijani posle dolgega obsedanja 29. avgusta 1686. Dokončavši vojsko na tej strani, obrne se Herberstein po nagovoru rimskega papeža iz Brindiza v južno Dalmacijo, in dojadri v Boko kotorsko s sedmero papeževih in osmero maltežkih galij (ladij) ter s 1500 mornarji, med katerimi je bilo 100 vitezov maltežkih. Herberstein je javil iz Korčule benečanskemu providuru Cornaru v Spljet svoj prihod ter ga prosil pomoči. Radostno so pričakali Herbersteinovo vojsko dalmatinski Hrvati, po-

sežno Dubrovčani, ki so Herbersteina pozdravili po dveh zastopnikih, ko je brodogje plulo mimo njihovega mesta. Herberstein se je izkreal pri Novem gradu (Castelnuovo) ter obsedel s pomočjo bližnjih kristijanov mesto, v katerem je bila posadka 1000 Turkov in Arbanasov. V pomoč so prihiteli tudi kršni Črnogorci, ter je bila tukaj popolnoma potolčena turška vojska pod zapovedništvom Husaina paše od Bosne in Solimana paše od Hercegovine. Neki Slovenec je vjel v bitki brata paše skaderskega, a pal je tukaj tudi Zajm beg, eden od najboljših turških vojvod; paša bosenski je pobegnil ranjen. Posle trimesečne obsade ter gostega streljanja in čestih napadov predado Turki Novigrad, ki so ga imeli v svojej oblasti 149 let. Poročevalci o tej vojni hvalijo posebno spretnost Herbersteinovo pri obsedanju in osvojanju tega mesta. Na poziv kralja Leopolda od 18. jun. 1687 se je povrnil Herberstein na svoje mesto v Karlovec, kamor je kmalu prispel.

L. 1688 je vojeval Herberstein s hrvatsko krajiško vojsko v Slavoniji, a sledečega leta dokonča vspešno vojsko l. 1685 započeto v Liki in Krbavi, osvojivši za krščanstvo te starinske hrvatske župa-

židovskega vladarja pa tudi ne premogočnega pri-
„tisa“ (Hvala Bogu!), tako, da lahko deželnega
davka oprostimo domače žganje, židovski špirit pa
obdačimo. (Dobro!)

To zahteva tudi pravica, ker špiritne tovarne
(fabrike) z jako pripravnimi stroji, preračunane na
veliko porabo ceneje izdelujejo žganje, kakor naši
priprosti domači kotli.

V tem smislu priporočam visoki zbornici znane
predloge z nasvetom, da se izroče finančnemu od-
seku, ki naj jih pretresuje takó, da gledé prvega
odstavka § 2. domače žganje sploh kakor hitro
mogoče reši dacarske móre, če mogoče brez pri-
držka, brez omejitve. (Dobro! dobro!) (Konec prih.)

Glas preko Sotle.

△ Že pokojni Šenoa rekel je pri neki priliki,
da Slovencev in Hrvatov ne loči Sotle lena voda,
ker kri ni voda. Akoravno pa nas loči Litava, vendar
so vedno pogostejši glasovi in pojavi vzajemnosti
najbližjih si slovanskih rodov, ki sta že v davnih
stoletjih skupno branila dom in državo proti so-
vražniku krščanstva. Še vedno živi mej narodom
spomin na one žalostne, a tudi slavne čase, ko so
naši in hrvatski pradedje stali vedno na stražah, v
levi držeč oralo, v desni oster meč. Tem večje je
bilo in je v minolih letih tekmovanje in vzajemno
delovanje na slovstvenem polji. Spoznali so se
možje, katerim bije gorko srce za domovino. Vsak
korak napredka, ki ga storé Slovenci, veselí rodo-
ljube onkraj Sotle, in obratno.

Tako so nedavno hrvatski listi z veseljem po-
zdravili vest, da je deželnim glavarjem kranjskim
imenovan domačin, ki je kot zvest sin narodov
vedno stal na braniku za njegove pravice. Nedavno
smo objavili članek, ki ga je tem povodom pri-
občil „Obzor“, danes podamo čitateljem članek, ki
ga je dne 13. t. m. prinesel „Agr. Tagblatt“ pod
naslovom: „Glas preko Sotle.“

Kranjski Slovenci veselili so se te dni velevažne
pridobitve: V političnem boji za narod dobro znani
rodoljub dr. Poklukar imenovan je deželnim gla-
varjem, kar toliko pomeni, da si je ideja, za katero
se bojujejo njegovi rojaki, priborila veljavo na naj-
višjem mestu, katero ustava določuje deželi. V res-
nici lepa pridobitev!

Ali ta pridobitev ne sme omamiti naših so-
sedov. Nasprotnik, ki so ga premagali, ni še uničen.
Stoji na straži in preži na napake zmagovalčeve,
da v ugodnem trenutku zopet zasede izgubljeno
ozemlje.

V tem oziru mogli bi se naši bratje mnogo,
prav mnogo učiti od nas Hrvatov; pogled v našo
najnovejšo preteklost jim pokaže, kako — ne smejo
ravnati.

Pred 16 leti slavili smo pri nas enako zmago.
Po krutem boji je prišla narodna stranka kot zma-
govalka v zagrebško bansko palačo. Ban Mažuranić
pričel je svojo vladu z odprtjem vseučilišča. Hitro se
je vredilo ljudsko šolstvo in preosnovala politična
uprava. Za politične prestopke vpeljale so se po-
rotne obravnave in sodniški stan varovala je po-
stava. Trikrat bil je narod pozvan na volišče za
deželni sabor in vselej je brez nasilja, korupcije in
pritiska oddal glas za svojega bana.

nije s pomočjo narodnih ustašev iz hrvatskega Pri-
morja in iz Dalmacije.

Vsled teh silnih naporov je Herberstein obolel
ter umrl 30. nov. l. 1669 v Gradcu. Herbersteinu
je bilo še-le 56 let, ko ga je smrt zadela. V vsem
je služil Herberstein na Hrvatskem 34 let, in sicer
14 let v varaždinskeji, a 20 v karlovški krajini. Po
oporoki pisanej 27. sept. l. 1669 je bil general od-
redil, da se njegovo truplo shrani v rakvi cerkve
sv. Jožefa v Karlovcu, poleg katere je bil osnoval
komturo malteškega reda z dohodki iz Novega grada
na Dobri in Lemberga na Koroškem. Bratranec
Herbersteinov, tudi član malteškega reda, grof Fer-
dinand Herberstein, mu je postavil na grob lep ka-
menit spomenik, ki je bil prenešen l. 1833 v fran-
čiškanski samostan, ko so cerkev sv. Jožefa podrli.
Sedaj je kamen vzidan v cerkvi sv. Trojice na desnej
strani v zidu. Napis na plošči se glasi:

Joannes Josephus S. R. J. Comes Ab Herberstein
— Melitae Jam Sacer Germaniae Redditus — In
Varasdinensium Confinis Carolstadiense Greatum
Mervit, — Ibi XIV: Hic XX: Annis Emensis. —
Religioni Hungariae Priorato Magnus — Leopoldo
Primo S. A. á Consilio Arcanus Evasisit, — Svorum

Kako pa je prišlo, da je moral pasti ta mož in
da za njim narod ni mogel dobiti naslednika nje-
govega duha?

Premagana stara unijska stranka ni mirovala.
Po deželi je razširjala pritožbe, da se premalo de-
narja porabi za domače potrebe. Na zgoraj pa je
tožila, da se preveč letnih dohodkov porabi za do-
mače naprave in da za skupne potrebe premalo
preostaja. V deželi je hujkala Srbe proti Hrvatom
„in vice versa“, na zgoraj pa je opisavala nevar-
nost teh nemirov. Po deželi je podpirala radikalno
stranko, na zgoraj pa je črnila bana, da se pod
njegovo vladu prekucijska stranka množi kakor gobe.

Konečno se ji je posrečilo stališče banovo tako
omajati, da ni mogel izvršiti svoje najljubše ideje,
zedinjenje vojaške granice z materjo zemljo.

Na drugi strani pa se je pokazalo, da narodna
stranka ni več jedina. Nekateri voditelji so se ne-
voljni kujali, drugi so naravnost nasprotovali Ma-
žuraniću in iskali pomoči proti njemu pri — Tiszi.

Morda so mislili, da bodo tako dobili boljšega
in rodoljubnejšega bana. Sedaj vedó, pri čem so.
Od onega časa imeli smo jednega komisarja in dva
bana, ki so več ali manj skrbeli za to, da kaj dru-
zega postavijo na mesto Mažuraničevega poslopja.
Koliko to koristi deželi, je obče znano, in tudi Slo-
venci to vedó. Naj se uče iz tega, da ne ostane
brez slabih nasledkov, ako se ruši jedinstvo narodova.
Naše izkušnje naj jih učé, da je nejeđinstvo vsak
čas bila najhujša sovražnica narodom. Zato naj si
kličejo v spomin: Bodimo složni!

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. septembra.

Notranje dežele.

O pomenu *Kálnokyjevega* sestanka z Bis-
marckom piše „Fremdenblatt“: „Ta sestanek je dokaz,
da je zveza z Nemčijo na trdni podlagi, zveza, o
koje pomenu in vrednosti nikdo več ne dvomi. Po-
tovanje Kálnokyjevo v Friedrichsruhe ni sredstvo k
sporazumljenju, marveč le znak dejanskega spora-
zumljenja, koje bo pridobilo s ponavljajočo se osebno
dotiko le še novo prisrčenost. Z živim menjavanjem
misli se bo doseglo, da se bodo bolje spoznali vzaj-
jemni nazori.“

Minister *Pražak* je na svojem nadzorovalnem
potovanji došel dne 15. t. m. v Črnovice, od koder
se je povrnil naravnost na Dunaj.

Staročeskega shoda v Pragi vdeležilo se je
toliko oseb, da nad 200 došlih ni našlo prostora v
dvorani meščanske besede. Navzoči so bili vsi de-
želni in državni poslanci, mej temi knez Karol
Schwarzenberg, princ Ferdinand Lobkovic, grof R.
Clam-Martinic, grofa Adalbert in Karol Schönborn,
grof Nostitz, grof Rud. Chotek, grof Kinsky in dr.
Dr. Trojan je pismeno opravičil svojo odsotnost z
boleznijo. Zborovanje je trajalo od 9. ure zjutraj do
1. ure popoldne in od 2. do 5. popoldne. Rieger
je izzval s svojem otvornim in sklepčnim govorom
veliko navdušenje. Profesor Kvičala je razpravljaj
narodno šolstvo, prof. Braf narodno-gospodarski na-
predek českega naroda. Popoldne je govoril prof.
Tonner o previsoki cenitvi lastnih moči ter zgodo-
vinski dokazoval, da je praška binkoštna vstaja leta
1848 preprečila sestanek postavnega deželnega zbora.
Konečno se je z živahnimi slava-klici Riegru euo-
glasno sprejela resolucija, s koje se izreka zahvala
in popolno zaupanje narodnim poslancem.

Prihodnje dni pričelo se bo *ogersko mini-
sterstvo* posvetovati o proračunu, koji bo vlada

predložila takoj po otvorjenju državnega zbora. Glavni
predmeti prihodnjega zasedanja bodo proračun, po-
stava o odkupu regalij in slučajno tudi revizija
orožnega zakona.

Vnanje države.

Več belgijskih listov trdi, da je imelo poto-
vanje kardinala Schiaffina v Belgijo edino le namen
preskrbeti za *papeža* stanovanje, ako bi bil pri-
moran zapustiti Rim. Več odličnih belgijskih plem-
skih rodbin, kot Arenberg Merode, Ligue i. dr. so
ponudili sv. Očetu svoje gradove. Kardinal Schiaffino
se je izjavil, da bo zapustil papež Rim, ako bo
Crispijevo ministerstvo prestrogo izvrševalo novi ka-
zenski zakonik. — Dokazali smo že večkrat, da so
take vesti brez vsake dejanske podlage; Leon XIII.
je vrđen naslednik svojih prednikov, kojih mnogi
so vstrajali v večnem mestu, akoravno jim je bilo
znano, da jih čaka celó mučeniška smrt.

Na članek „Nordd. Allg. Ztg.“ zoper *srbsko*
kraljico Natalijo pripravljaj odgovor neki odlični
srbski diplomat. Dokazal bo, da kraljica ni bila
sovražna Nemčiji, pri tem pa bo razkril jako za-
nimive dogodke iz diplomatskih krogov. — Vodje
radikalcev odločno oporekajo vesti, da so se ponudili
vladi proglasiti v skupščini ločitev zakona državnim
činom.

Povodom Strossmayerjeve zadeve pišejo *ruski*
listi, da so začeli že skoraj dvojiti o prijateljskih
odnosajih mej Rusijo in Avstrijo. Pisava avstrijskih
listov je tako sovražna, da je na ruski strani vedno
težavniše ostati pri dosedanji zmernosti. „Novoje
Vremnja“ sviri pred slabim izidom avstrijske politike.
„Novosti“ menijo, da se dunajski listi radujejo nad
cesarsko grajo brez vsega vzroka. Nedvojno bodo
cesarjeve besede vplivale na razmerje mej avstrijskimi
Slovani in Nemci ter le še bolj ojačile slovansko
gibanje.

Nemškega cesarja bo spremljal na potovanji
v Italijo uraden stenograf državnega zbora, ki bo
avtentično zapisoval cesarjeve govore. Jako pametna
naredba! Škoda, da tudi našega cesarja ni spremljal
tak stenograf — v Belovar.

Francoski predsednik Carnot se je povrnil
v Fontainebleau. Po poročilih poluurađnikov je bil
„toplo“ sprejet celó v boulangističnem centru, u,
Candebec-les-Elboeufu. Toda tudi Boulanger priza-
deva svojim prijateljem s potovanjem mnogo ne-
prilik. Cassagnac priporočaj generalu, naj ostane vsaj
nekoliko časa miren, ter piše: „General je, kar pri-
znam, v kočljivem položaji. Leto dni ga loči od
splošnih volitev, in general bi imel rad, da bi ga
do tedaj ne pozabil narod. Težavni njegov nalog
je ta, da se neprestano ohrani v spominu javnega
mnenja do splošnih volitev, in to ni lahko. V Fran-
ciji je bolje za javnega moža, da napravlja beda-
rije, kakor da ne stori ničesa. To je žalostno, a
resnično. Ako bo pa general le preveč kolovratil,
preti mu nevarnost, da si osmódi peroti. Po našem
mnenji bi bila zanj sedaj na mestu le ena kandi-
datura, to je v Parizu. V departementih so volilne
zmage sicer koristne, a nevarne. Zmaga v Parizu
pa bi bila odločilna. Pariz je glava, in to je treba
zadeti. Prosimo pa generala, naj miruje eden mesec,
to bo njemu in nam dobro delo.“

Italijanski kralj Humbert je rekel pri spre-
jemu princa Napoleona in ostalih svatov v Turinu
mej drugim: „Na obeh straneh so pomote, ki mo-
rajo izginiti, in k temu morajo pripomoči listi.
Pijemont posebno ne more živeti s Francijo v so-
vraštvu ali pozabiti l. 1856. Italija hoče imeti mir,
ker ga potrebuje k obrtnemu in trgovinskemu raz-
voju. Mi nočemo vojske, in jaz kakor moja vlada
bodeva storila vse, da se kolikor mogoče dolgo časa
ohrani Evropi mir.“ Ta izjava je v prvi vrsti na-
perjena zoper pisavo francoskih glasil, ki obdolžu-
jejo Italijo, da hoče na vsak način izzvati vojsko
s Francijo.

Turški sultan je izdal iradé, ki sklicuje
rezervnike prvega letnika k orožju. Število teh vojakov
iznaša okroglih 30.000 mož. Ta napoved je vspeh
dosedanjega delovanja v preosnovo turške armade,
ter je poglavitno zasluga Goltza paše, vendar pa
nima nobenega političkega pomena. Ob enem je
odredil sultan vsakoletno potovanje generalnega štaba
po izgledu Prusije.

Izvirni dopisi.

S Pivke, 13. sept. (Trnska jama.) Prostrano
rodovitno pivško dolino robí ob vzhodni strani ja-
vorniško gorovje proti Snežiku do Koritnice; ondi
se zapira dolina, in na zahodni strani jo potem loči
nižje hribovje od trnovske in košanske doline. Po
tem hribovji so med kraškim apnenikom tú in tam
precéj prostorni vsadi brdnega sveta, soldana in
ilovce, iz katerega izvira mnogo dobrih studencev,
ki preskrbé o suhotnem času Pivčane s pitno vodo.
A na vzhodnem gorovji, na desnem bregu Pivke
boš zastoj iskal izvirne vode; svet je tú povsod
šupljast in votel, in vse križem so brezna, globine,
kotli, podmoli in jame do svetoznane slovite posto-
jinske jame na severovzhodu pivškega sveta.

Od vrha Kožljeka v Javorniku se prostira na
zapadno stran strma gora nad Vlačnim do sv. Trojice

*Maritimae Classis Archithalassvs — Dvm Ponti-
ficiis Etiam, Et Etruscis Triremibus Imperaret —
Venetae Victoriis Ejus Ope In Peloponeso Ditati.
— In Equite Religionem In Consiliario Pruden-
tiam: — In Strenuo Generali Magnanimitatem, —
Quia Capere Nequibant Admirari Deberant —
D. Marcum Debitorem Nact'. Vt Et Tven' Glorise
Suae Deberetur — Neocastrom Pyratum Bimestris
Obsidione Crventa Cristianis: — Adriatico Sinv
vero Div Svspiratam Securitatem Reddidit. — Post
Bienivm Caesari Restitvtes. — Svis Carolostadi-
ensib', Likam Et Corbaviam Ferro Inneq. Primvm
Tervit — Dein Leopoldo Invictissimo Victam Se-
diddit. — Qvaeri Nesciens, Divinorvm Amans, Deo
Charvs, Caesari Acceptes — Confiniis Vtilis, Ini-
mico Semper Svspectvs, — Sic Omnib' Dvm Prae-
fvit, Totvs Profvit. — Viator, Vt Spectes, Qvod
Expectas, — Famam Consvle, Terra Mariq. Ve-
stigia Repete — Qvi LVI Annis Vixit Grates,
Hic Qviescit Desideratvs — Tv Ne Abeas Ingratus
— Dic Cvm Joanne Ferd.do Ejus Ex Fratre Ne-
pote, Relig. vero Confrat. — Vt Hic ReLJgJosVs
FVDator VJVat AEternvm Beatvs. — C. P.*

in se dalje znižuje v dolino proti petelinskemu jezeru. Tu je na trnski gmajni podmol, v kateri stopajo pastirji in drugi ljudje pod streho, kedar jih dež vjame. Podmol je ločen v rogovilo na desno in levo, in šlo se je navzdol kakih 40 metrov do konca votline. Med ljudmi je dosti govorice o tej in oni jami, kam da bi utegnili peljati itd. Vsled tega se je za časa šolskih počitnic postavil trnski učitelj g. St. Jelenec kolikor mogoče preiskati podmol na trnski gmajni, in zasledil je v dnu na desno ozko špranjo, v katero se je izcejala voda kapljajoča od stropa. Zvečer dne 3. t. m. vzame saboj nekoliko ljudi z orodjem, po težavnem delu prebijajo špranjo toliko, da se splazi mlad fant skozi njo; in ko si posveti in se vse bliska okoli njega po stenah, po stropu in po tleh v prostorni votlini, veselja zavriska in zavpije: le hitro za mano. A dolgo so morali še delati in razbijati tesno luknjo, predno so mogli še vsi drugi za njim. Dosti prostorov so našli in prehodili še tisto noč. Pridružila sta se gosp. učitelju Jelenecu še dva trnska gospodarja, Lovro Abram iz 24. in Janez Smerdel iz 25. h. štev. in so vhod toliko razširili, da zdaj človek vsaj po vseh štirih more v jamo. Napravili so železna vrata in pazijo, da nespametni ljudje ne poškodujejo kapnikov, ter skušajo najti še dalje družih prostorov in votlin.

Dne 11. t. m. se nas je zbrala mala družba, da pogledamo v najdeno jamo. Preskrbeli smo se s svečavo, in spremljani od imenovanih dveh mož gremo iz Trnja po prijetni dolinici memo Stržena, vira trnske Pivke, katera precej pri izviru pilo goni proti Vlačnemu, krenemo s ceste na levo, in v pol ure smo bili v gmajni pred podmolom. Ko si oddahnemo in se nekoliko ohladimo, hajd' v podmol. Obrnemo se na desno, pri vratih si užgemo sveče, in plazimo se po kolenih skozi vhod. Sklonemo se zopet kvišku, in potem stopamo vedno navzdol tu in tam dosti strmo memo kapnikov, stolpičev, slapov, stebrov in stebričev, pod pregrinjali, memo blestečih srebrnih in zlatih biserov in preprog po tleh, dokler pridemo do razpوتا med dvema jamama. Obrnili smo se zopet na desno proti jugovzhodu in prišli vedno niže do poslednjega do zdaj najdenega prostora, katerega stena loči v dva hrama. V ta prostora ob deževji voda nastopa, in po tleh je za črevelj na globoko mokrega blata. Ob eni strani se vidi v črni prsti jarček, po katerem voda pridere, nemara da iz ponikev na cesarski vlačenski senožeti. Proge in črte po steni kažejo, da najvišji nastop od tal sega do poldrugi meter. Znamenit je ta prostor zaradi pasa po stenah, ki ga voda doseže. Napravljen je in vzlasti ob dnu obrobjen s samimi manjšimi ali večjimi grozdčiči črne barve, ki postanejo na dnevni svetlobi bolj rujavi. Visijo ob steni pri dnu kot borovi ali turščini storži, kakor mali grozdčiči, sirkove metlice; nekateri imajo daljše ročnike, in so podobni vojnim batom-buzdovanom, ki so na debelejšem konci razcveteni kot podolgast grozd. Takih kapnin v drugih jamah nismo še videli. Vrnili smo se ter plezali zopet kvišku po spolzlem kamenji memo stare ženice, ki čepi na nekem ovinku in z roki podpira pobešeno zavito glavo, obrnili se zopet v drugo jamo, katera se odpira na levo roko bolj proti severu, a se potem zavije vstric prve proti jutru. Tudi tukaj smo občudovali lepe reči, posebno kupček krompirja in velik koren poleg njega, konja, ki znak leži, noge in rep pa kvišku molí itd. V konci se pri tleh lahko splazi skozi majhno luknjo v dimnik, iz katerega se prikaže visoko pod stropom z lučjo skozi majhno lino.

Obrnili smo se ter se popenjali nazaj proti vhodu. Razun lepega kaneliranega in bogato okrašenega stebra, stare ženice, konja, nakopičenih pisanih jabelk in hrušk, mnogoterih pregrinjal in preprog smo se posebno radovali prekrasnih šopkov, cvetlic ali kako bi rekel, blestečim se bisernim krasotinam, ki so kakor prtično mahovje ali gobelisičice se lesketali po mnogih prostorih v jami. Najlože bi jih primerjal zimske mu ivju ali srežu, ki se iz zemlje vzdiguje, ali jesenski slani po travnatih gredicah; so pa tudi toliko nežne, da se je ne smé z roko dotakniti, kakor slane in ivja ne, precej je ob blesk in lepoto. V podmol nazaj pridši smo še na levo severno stran njegovo stopili nekoliko v globino in tam videli lep hlevček betlehemski, ki je pripraven kakor nalašč za male jaslice, in bi bil vreden kdo vé koliko, ako bi se dal prenesti v cerkev ali bogato pobožno hišo. Veseli smo stopili potem zopet na ljubo toplo solnce jako zadovoljni s tem, kar smo gledali pod zemljo, dasiravno smo

večkrat težavno plezali in si obleko dobro povaljali, kajti pota še niso vravnana, in kdor ni gibčnih, skočnih kostí, mora se tu in tam oprijemati in opirati.

Koliko velika je jama? Meriti je nismo mogli, ker je dosti ovinkov in pota še niso pripravna. Pravijo, da se ljudje pomudé navadno eno uro, predno pridejo nazaj iz nje; a mi smo se zamudili dobre dve uri, predno smo vse počasi ogledali in zopet prišli na svetlo. Iz tega smo sklepali, da so prostori veliki, ki so se našli, rekel bi, v eni noči. Bog vé, kam se utegne še podzemeljski svet odpreti, in koliko lepih, zanimivih reči še najti dalje proti votlemu Javorniku. Čestitamo g. Jelenecu in njegovima drugovoma na doždanjem vspehu in želimo, naj bi našli prijateljev in podpornikov, da bi mogli pričeto delo srečno nadaljevati. Želimo tudi, da bi se našel strokovnjak, kateri bi preiskal najdené prostore in popisal jih večim peresom.

Od Mokronoga, 15. septembra. Mokronog leži v pravi kotlini, tako da moraš od vseh strani razun od severa prav navzdol voziti. Pred več leti je peljala cesta tudi od severa čez hude klanjce v trg, zdaj pa se vozimo po ravni cesti čez mokronoško polje; tudi cesto v Laknice so v novejšem časi popravili ter se more po njej prav zložno voziti. Le cesta proti sv. Florijanu čaka še popravila, vendar pa je že skrajni čas, da se tudi tukaj mokronoški cestni odbor dela loti. Klanjec pri sv. Florijanu bi se moral odstraniti, kar bi se dalo prav lahko storiti, ko bi se speljala cesta pod hribom, mesto sedanje čez hrib. Po tej cesti se mnogo vozi — tako pošta vsak dan dvakrat — ker je ta cesta zveza s Sevnico; pa se zaradi tega nadjamo, da se bo mokronoški cestni odbor, ki je za dobra občila v mokronoški okolici že mnogo žrtvoval, tudi tega dela lotil ter zadnji klanjec v neposredni bližini Mokronoga odstranil.

Trident, 13. septembra. Vsled obilega dežja imamo tukaj strašno povodenj. Predmestji sv. Martina in Piè di Castello sta popolnoma z vodo obdani, ravno tako Dolge ulice od semeniške cerkve do cerkve Maria maggiore (tako zvane cerkvenozborske cerkve). Kleti in prodajalnice po omenjenih krajih so z vodo napolnjene. Ljudje, ki imajo svoja stanovanja ob zemlji (v parterji) morali so se umakniti; oni, ki bivajo v nadstropjih, spuščajo se po vrvnih lestvah na ulice, kjer jih sprejemajo čolni in odvažajo po opravkih ter dovažajo zopet nazaj. Kolodvor, hotel „Trento“ in hotel „Isola nuova“ so tudi obdani z vodo. Železnična proga, kakor tudi brzojavna žica ste pretrgani pri Tržiči (Neumarkt). Promet ustavljen. Vsa dolina ob Adiži (Eč) pa je podobna dolgemu jezeru. Vino in drugi poljski pridelki bodo večinoma uničeni. Ubogi ljudje! Škoda se zdaj še ne more ceniti. Včeraj, 12. t. m., ob 9. uri zjutraj bila je voda najviša, sinoči upala je kakih 40 cm. Malo!

Tukaj v mestu znano je samo, da se je ponesrečil neki mladenič pri 22. letih. Vsled povodnji donša deroča Adiža mnogo drv, katere je naropala na svojem teku. Ker so tu drva draga, ljudje pa revni, lové torej revniši ljudje z nalašč za to pripravljenimi harpunami. Prinesla je voda tudi velik hloď, omenjeni mladenič zagnal je svojo harpuno, harpuna se je zasadila globoko v hloď, in ker je voda zeló, zeló deroča in hloď je bil velik, potegnil je mladeniča v vodo in valovi so ga odnesli. Do sedaj ga še niso dobili. Da ga je hloď potegnil za sabo, vzrok bilo je tudi to, da si je privezal za roko harpuno z vrvo, in v trenutku, ko je spoznal, da hloďu ni kos, ni mogel spustiti harpune. Dal je življenje za malo drv.

Tukaj v Tridentu se včeraj in danes mudi eminencija kardinal Placid Schiaffino, ki vsled povodnji ne more dalje. V sredo, to je 12. t. m., maševal je ob polu devetih v zakristiji škofijske cerkve.

Dnevne novice.

(Deželni zbor štajerski) imel je v soboto tri-najsto sejo. Poslanec g. M. Vošnjak nasvetuje, naj bi se zopet vpeljalo politično dovoljenje za ženitve, ker to želí prebivalstvo, da bi se omejile neomejene ženitve. Govornik prosi deželni odbor, naj bi se obrnil do vlade, kaj ona misli o tem. Omejitev ženitovanj je za občine največje važnosti, zato naj bi deželni odbor predložil v prihodnjem zasedanju določene nasvete. Deželni odbornik Berg je nato naznanil odlok notranjega ministerstva, da

noče omejiti ženitve, ker bi se vsled tega množilo število nezakonskih otrok.

(Umeščena) bila sta včeraj čč. gg.: Martin Končnik in Josip Golmajer, prvi na faro Cerklje pri Krškem, drugi pa na faro Javorje pri Litiji; danes pa je bil umeščen č. g. K. Lapajne na faro Vavta Vas.

(Poročil) se je g. dr. V. Štempihar, advokat v Kranji, z gospico Ano Jugovičevó.

(Kranjsko obrtno društvo) sklenilo je na predlog svojega podpredsednika g. M. Kunc a ustanoviti v spomin 40letnega vladanja presvetlega cesarja bolniško in pogrebno blagajno za vse zadrage rokodelskih prostih in konesijonovanih obrtnov ljubljanskega mesta in to po ravnokar od ministerstva izdelanih normalnih pravilih za „mojsterske blagajne“. Načrt teh pravil osnovan je na podlagi zavarovalne statistike in daje vdeležencem take koristi, kakoršnih nobeno na drugačni podlagi stoječe društvo dajati ne more. V mesečnem shodu dne 16. t. m. odobrila se je ta za samostojne obrtovoalce prevažna zadeva z občeno navdušenostjo in obrtni stan ljubljanskega mesta upa postaviti s tem činom intencijam Nj. velečastva najbolj primeren in trajen spomenik! Da se pa o tej zadevi konečno sklene, skliče kranjsko obrtno društvo v četrtek 20. t. m. zvečer ob 8. uri še jeden shod v Schreinerjevo pivarno na šentpeterskem predmestju ter vabi k obilni vdeležbi vse obrtnike ljubljanskega mesta.

(Ponudbe za hrano v ljubljanski garnizoni.) Dne 1. oktobra tek. leta ob desetih dopoldne bode radi tega, da se zagotovi hrana vojaškim bolnikom in drugim vojakom v c. kr. garnizoni v Ljubljani za dōbo od 1. januarija do konca decembra 1889. oziroma pri posebno ugodni ponudbi tudi za tri leta, javna razprava v uradnih prostorih bolnišnice. Pogoji so na ogled v pisarni bolnišnice. Podrobnosti razglasila zvedó se tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice.

(V loškem uršulinskem samostanu) so včeraj vpríčo prem. gosp. knezoškofa Jakoba slovesne obljube storile čč. sestre: S. Cecilija Sablič, S. Borgija Bohinjec in S. Vincencija Mohar.

(Premovanje konj v Ribnici.) Pri premovanju konj v Ribnici dné 10. t. m. so dobili: Za kobile z žrebeti: Josip Krese iz Kočevja 40 gld., Jernej Marolt iz Št. Jurja 25 gld., Stefan Hamberger iz Ribnice in Jurij Lesar iz Hrovače po 20 gld., Anton Grebenec od sv. Gregorja 15 gld., Št. Peterlin iz Vel. Poljan in Josip Kusold po 10 gld., Josip Zidar iz Morave, J. Riegler iz Prapreč, J. Zobec iz Hrovače in R. Merhar iz Prigorice vsak po jedno srebrno svetinjo. Za mlade breje žrebice: Matija Pere iz Moschwalda 30 gld., B. Kovačič iz Sodrašice 20 gld., J. Čampa iz Žlebiča 15 gld., J. Andolšek iz Žlebiča in J. Danko iz Nemške Vasi, vsak po jedno srebrno svetinjo. G. dr. Rudesch ni sprejel njemu priznanega tretjega darila in je dobil zato priznanico. Za jedno in dveletne žrebice: F. Oražen iz Prigorice, Anton Česark iz Dolenje Vasi, Josip Mauser iz Poloma, Št. Hönigman od Stare Cerkve, Anton Arko iz Ribnice in Fr. Kaplan iz Dol. Vasi so dobili po 10 gld.; Matej Sigmund, J. Petrič iz Karlovice, Jakob Lovrenčič iz Sodrašice, Ig. Merhar iz Prigorice in Andrej Andolšek iz V. Poljan vsak po jedno srebrno svetinjo.

(V Cirknici) zvršila se je slavnost cesarjeve štiridesetletnice zadnjo nedeljo jako sijajno. Zbralo se je nad 3000 ljudij.

(Potres) bil je danes zjutraj okolu 1/4. ure od severovzhoda proti jugovzhodu.

(Ogenj.) Iz Črnomlja se poroča, da je dne 12. t. m. šestleten deček po neprevidnosti zažgal hišo Katarine Rak v Gradaču. Zgorela je tudi hiša posestniku Miheliču, in hlev posestniku Maceletu. Škode je okoli 2600 gld. Macele je bil zavarovan za 500 gld.

(Vabilo) k veselici, katero priredi trg Žužemberk v spomin 40letnega vladanja Nj. velečanstva in oživotvorjenja „Prostovoljne požarne brambe“ v Žužemberku s sledečim vspehom: 22. septembra zvečer ob 9. uri: Razsvetljava trga, užiganje umetalnega ognja in mirozov. 23. septembra: a) Ob 5. uri zjutraj budnica. b) Ob 9. uri dopoldne sprejem došlih gostov. c) Ob 10. uri slov. sv. maša, katere se vdeleži „Prostovoljna požarna bramba žužemberška“ polnoštevilno; po maši blagoslovljenje brizgalnice. d) Ob polu 1. uri popoldne banket v gostilni gospe Vehovčeve. e) Ob 3. uri posvetovanje o ustanovitvi posojilnice za Žužemberk

in okolico. f) Ob polu 4. uri začetek ljudske veselice pri ugodnem vremenu na „Velikem Vrtu“, pri neugodnem vremenu v gostilni gospoda Fr. Pehanija. Godbeni del oskrbuje vrla godba novomeška pod osebnim vodstvom izvrstnega gospoda kapelnika. Kovert pri banketu stane 1 gld. 20 kr. — Radi vdeležbe k banketu oglasiti se je vsaj do 21. septembra pri odboru požarne brambe. K obilni vdeležbi vabi p. n. občinstvo najljubudneje veselični odbor.

(Razpisana) je druga učiteljska služba na Vačah pri Litiji z letno plačo 400 gld. Prošnje do 5. oktobra.

Telegrami.

Gradec, 17. septembra. Dr. Rechbauer je imel danes po noči zopet hud krvotok; zdravniki so se izjavili, da je ta slučaj smrten.

Papa, 18. septembra. Povodom tu zborujočega protestantskega okrajnega konventa, kojemu je predsedoval Tisza kot kurator, bil je včeraj banket, pri kojem se je v napitnicah omenjalo tudi nedavnega belovarskega dogodka. Na to je dvignil Tisza kupo, rekoč: Poprimem besedo v imenu resnice, kar mi je tem prijetniše, ker v tem slučaju navdaja resnica z radostjo moje in vsakega pravega Madjara srce. Poprej se je večkrat naglašalo, da je vir onega mrzlega pa zasluženega curka, ki se je zadnjič vžil na Hrvatsko, iskati tu v naši sredini, v resnici pa je ta vir le ono dobro srce, koje vodijo vsigdar in edino le koristi domovine in kraljevsko mišljenje. Daj Bog, da bi kolikor moč pozno prenehalo biti to blago srce. (Živahni eljen-klici.)

Hamburg, 17. septembra. Grof Kálnoky je danes zvečer ob 5. uri 39 minut semkaj došel.

Umrli so:

14. septembra. Viljem Regali, posestnikov sin, 6 let, Florijanske ulice št. 46, oslabljenje mož po davici.

15. septembra. Marija Rupnik, šivilja, 54 let, Francovo nabrežje št. 29, vsled raka.

Zahvala.

Ker mi ni mogoče, pisмено ali ustno se zahvaliti vsem p. n. gospodom in prijateljem, ki so mi prijazno čestitali k mojemu le po milosti sv. Očeta podeljenemu odlikovanju: naj dovolijo, da s temi vsticami vsem izrazim svojo iskreno zahvalo; pa tudi prosim, naj blagovolijo še zanesprej ohraniti mi prijazen spomin.

Dr. Andr. Čebašek.

Vremensko sporečilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
17.	7. u. jut.	740.9	13.3	sl. jzap.	oblačno	C-00
	9. u. pop.	738.9	21.4	sl. vzh.	del. jasno	
	9. u. zveč.	739.8	15.6	sl. zap.	del. oblač	
Srednja temperatura 16.8°C., za 3.8° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

18. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 50 kr
Sreberna " 5% " 100 " 16%	82 " 95 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 40 "
Akcije avstr.-ogerske banke	878 " — "
Kreditne akcije	314 " 75 "
London	121 " 95 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 63 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 77 "
Nemške marke	59 " 55 "

Slovensko pisateljsko društvo naznanja pretno vest, da je blagorodni gospod

Anton Raič,

c. kr. profesor na veliki realki, tajnik Pisateljskega društva, odbornik Slovenske Matice itd.,

dne 16. septembra 1888 ob 2. uri zjutraj po mučni bolezni v 44. letu dobe svoje, prejemši sv. zakramente za umirajočega, v Pragi izdihnil blago dušo svojo.

Truplo ranjega bode prepeljano v Ljubljano ter pokopano na pokopališči pri sv. Krištofu.

Dan pogreba se bode pozneje naznanil.

V LJUBLJANI, dne 16. septembra 1888.

„Pisateljsko društvo.“

Vsake vrste

jabolka, hruške in češnje sveže in suhe

dobé se po prav primerni ceni v farovžu Želimlje, tik lepe ceste Ljubljana-Kočevje. (1)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

➔ Cenike na zahtevanje. ➔

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopli in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

➔ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. ➔

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporočá svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastonj in franko.

Matija Gerber,

(J. C. Gerber)

Ljubljana,

priporočá svojo bogato in raznovrstno zalogo

slovenskih molitvenih knjig,

različno vezanih, in po jako nizkih cenah na primér v papirju, v pol usnji pozlačene, popolnoma v usnji z zlato obrezo, v rujavem usnji okovane, dalje vezane v slonovi kosti, v ponarejenem kristalu, v žametu in plišu, z pozlačenimi vogli in s podobo v sredi. Izdeluje pa jih tudi, kakorkoli zahtevajo častiti naročniki.

Kdor vzame večje število knjižic, dovolim mu primerno znižanje cene (rabat).

Častite naročnike prosim, naj se kar naravnost na-mé obračajo.

Cenilnik pošljem na zahtevanje brezplačno in franko. Vse knjige moje založbe dobivajo se tudi po vseh knjigarnah.

Dalje opozarjam svoje p. n. naročnike in kupovalce, da se že nekoliko časa prodajajo in širijo med ljudstvom slovenski molitveniki, ki niso na Kranjskem prišli na svetlo, katerih ni spisal kak gospod duhovnik in ki tudi nimajo knezoškofjskega potrjenja. Na teh knjigah se dalje nahajajo tudi taki napisi, kakor jih imajo knjige, ki so v moji zalogi in še celo trije različni napisi, med tem, ko ja vsebina pri vseh knjigah enaka. (1)

Gospodu G. PICCOLI-JU, lekarju „pri Angelu“ v Ljubljani.

Vaša želodčeva esenea, kojoj sem slučajno spoznal, ozdravila me je popolnoma neprenehljive slabotnosti čreves in prebavnika, kakor tudi neznano mučee trdo - telesnosti. Dolgo iskal sem leka zoper to bolezen, ki mi je gotovo malo zadovoljnih uric v prihodnosti obečala; vse drugo zavijanje lečil bilo je zaman in edino le Vašej neprecenljive esene se imam zahvaliti za popolno zdravje, ter Vam ostanem, predragi gospod Piccoli, za vse dni življenja zánjo najerčneje

Udan in hvaležen.

Na Dunaji, 1887.

(6)

Spiridijon Pokrajac, profesorski kandidat.

Več mladih prascev

svetovnoznane izvirne bergshirskega plemena, ravno takó nekaj tacihi križem-plemena z izvirnim suffolskim plemenom prodá

Alojzij Schrey,

Jesenice na Gorenjskem.

(3)

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

➔ zavarovanje življenja. ➔

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njenih dobrot.

Za neznaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konec leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (48)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gosposke ulice 12.)